

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Zubcu Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Zubcu Ion Pavel, născut la 18.04.1990, originar și domiciliat în s. Valea-Trestieni, r-nul Nisporeni, moldovean, cetățean a R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 27 februarie - pînă la 22 martie 2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 29 octombrie 2012- pînă la 25 martie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 01 august - pînă la 16 octombrie 2013;*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 22 martie 2012, Zubcu Ion, a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Zubcu Ion la 05 ianuarie 2012, aproximativ la orele 20:00, aflîndu-se împreună cu tatăl său Zubcu Pavel, în casa ultimului, ce e situată în s. Valea-Trestieni, r-nul Nisporeni, urmărind scopul omorului intenționat a unei persoane, din motivul relațiilor ostile, i-a aplicat lui Zubcu Pavel 3 lovituri cu un cuțit de bucătărie, în partea dreaptă a cutiei toracice, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 14 D din 30 ianuarie 2012, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață care au survenit în urma loviturilor cu un obiect înțepător – tăietor care putea fi lama unui cuțit ascuțit într-o parte și care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Zubcu Pavel.

3. Inculpatul Zubcu Ion a contestat sentința nominalizată cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu aplicarea în privința lui a unei pedepse mai blînde.

În susținerea cerințelor sale inculpatul apelant a invocat că se căiește sincer de cele săvîrșite și că a săvîrșit crima fiind inervat, regretă de cele săvîrșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, a fost respins ca depus peste termen apelul inculpatului Zubcu Ion, fiind menținută sentința instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, sentința în cauză a fost pronunțată la 22 martie 2012, inculpatul Zubcu I. a primit copia dispozitivului₁

sentinței la 22 martie 2012 (f.d. 172), iar ***copia sentinței motivate a primit-o la 04 aprilie 2012***, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f.d. 177) unde el a semnat, semnătura care a fost confirmată de el în ședința instanței de apel. Mai mult, potrivit materialelor cauzei copia sentinței a fost expediată repetat la solicitarea inculpatului la 09 august 2012 (f.d. 187), însă inculpatul Zubcu I. a ***contestat sentința cu apel abia la 11 octombrie 2012*** (f.d. 197).

Instanța de apel a conchis că, necătfînd la cele susținute de apelant precum că a atacat sentința mai tîrziu, deoarece a fost bolnav și a fost în imposibilitate să o atace, careva documente confirmative, precum că el a fost bolnav instanței de apel nu a prezentat, din motivul lipsei unor astfel de documente.

Prin urmare, inculpatul la declararea apelului nu a ținut seama de prevederile art. 402-404 CPP și nu au fost invocate careva motive întemeiate, dovedite prin probe, care ar fi determinat omiterea termenului de depunere a apelului.

5. Inculpatul Zubcu Ion, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă non-privativă de libertate.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat că la stabilirea pedepsei instanța de fond și apel nu a luat în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal, și anume au trecut cu vederea că fapta a fost comisă în urma unui comportament provocator și agresiv al părții vătămate față de inculpat, care a și generat conflictul.

La fel, inculpatul consideră că odată ce a recunoscut vina, se căiește sincer în cele săvîrșite, este pentru prima dată pe banca acuzaților, nu are antecedente penale și este invalid de gradul III, consideră în privința lui ar fi posibilă aplicarea unei pedepse mai blînde non-privative de libertate prin prisma prevederilor art. 79 Cod penal.

Totodată inculpatul a mai menționat că instanța de apel neîntemeiat a respins ca depus peste termen apelul declarat, neluînd în considerație că el a fost bolnav și era în imposibilitate de a-l depune.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

6.2. Conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

După cum s-a menționat supra, instanța de apel a respins apelul inculpatului Zubcu I. din motiv că a fost declarat peste termen, or, conform dispozițiilor art. 402 Cod de procedură penală în vigoare la momentul depunerii apelului, termenul de apel era de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau de la data înmînării copiei de pe sentința redactată, în cazul în care inculpatul se află în stare de arest.

În speță, se evidențiază că, la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat de condamnatul Zubcu I. ca depus peste termen, instanța de apel a statuat corect și întemeiat pe următoarele date veridice:

- Sentința atacată a fost pronunțată la 22.03.2012;
- Copia dispozitivului sentinței inculpatul Zubcu I. a primit-o la data pronunțării la **22.03.2012** (f.d. 172);
- Sentința motivată inculpatul contra semnătură, a primit-o la **04.04.2012**, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f.d. 177);
- Copia sentinței a fost expediată repetat la solicitarea inculpatului la **09.08.2012** (f.d. 187);
- Însă, inculpatul a contestat sentința cu apel abia la **11.10.2012** (f.d. 197).

Așa fiind, se relevă că, instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra omiterii termenului de declarare a apelului de către inculpat indicând că, - „, ... *necătînd la cele susținute de apelant precum că dînsul a atacat sentința mai tîrziu, deoarece a fost bolnav, careva documente confirmative, precum că el a fost bolnav instanței de apel nu a prezentat, din motivul lipsei unor astfel de documente*”. La fel, nici la recursul ordinar, inculpatul n-a anexat careva documente confirmative în acest sens.

6.3. În atare circumstanțe, Colegiul penal consideră că, concluzia adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen.

Alte motive care ar oferi temei de repunere în termen a apelului nu s-au constatat, prin urmare, recursul referitor la aspectele de procedură se consideră neîntemeiat. Avînd în vedere că instanța de apel, în situația cînd respinge apelul ca fiind tardiv nu se expune asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei și legalității sentinței, din acest punct de vedere, nu există temei nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra legalității sentinței și deciziei instanței de apel referitor la condamnarea lui Zubcu I.

Prin urmare, se concluzionează că lipsesc temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care pot fi obiect de examinare în instanța de recurs.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin.(2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza condamnatului Zubcu I., și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Zubcu I., ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, -

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Zubcu Ion Pavel**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Curtea Supremă de Justiție
DISPOZITIVUL
DECIZIEI

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Zubcu Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Zubcu Ion Pavel, născut la 18.04.1990, originar și domiciliat în s. Valea-Trestieni, r-nul Nisporeni, moldovean, cetățeană a R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 27 februarie - pînă la 22 martie 2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 29 octombrie 2012- pînă la 25 martie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 01 august - pînă la 16 octombrie 2013;*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, -

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Zubcu Ion Pavel**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu